

**De døde
med støvlerne på**

Warner Bros. Film A/s præsenterer

De døde med støvlerne på

med **ERROL FLYNN** som
general **George Armstrong Custer**

Hovedrollerne:

George Armstrong Custer..... *Errol Flynn*
Elizabeth Bacon *Olivia de Havilland*
Ned Sharp Arthur Kennedy
California Joe..... Charley Grapewin
Samuel Bacon Gene Lockhart
»Tossede Hest«..... Anthony Quinn
Major Romulus Taipe..... Stanley Ridges
General Phil Sheridan John Litel
William Sharp Walter Hampden
General Winfield Scott..... Sydney Greenstreet
Fitzhugh Lee Regis Toomey
Callie..... Hattie Mac Daniel
»Queen's Own Butler... George P. Huntley Jr.
Kaptajn Webb Frank Wilcox
Sergent Doolittle Joseph Sawyer
Senator Smith..... Minor Watson

Isenesættelse:
RAOUL WALSH

Musik:
**MAX
STEINER**

Filmens handling

Et nyt hold kadetter har holdt deres indtog på West Point. Netop som korporal Sharp (Arthur Kennedy) har sendt dem over på adjutantens kontor til indskrivning, ankommer endnu en ung mand, George Armstrong Custer, iført en fantasifuld uniform med guldsnøre og en hat med vajende fjer. Han og hesten er omgivet af fem dejlige jagthunde. Korporalen og den kommanderende sergent tror, at det er en højstående officer og lader vagten træde an. — Stor bliver deres harme, da det går op for dem, at det er en ny kadet.

Sharp gør et stor nummer ud af Custer og lader ham flytte ind i kommandant Taipés værelser med alle sine hunde. Taipe bliver rasende, og den nye kadet er ved at blive smidt ud, men general Sheridan (John Litel), der får forelagt hans sag, kan meddele ham, at da han endnu ikke er blevet indskrevet, kan han heller ikke smides ud.

Custers opførsel på akademiet er en kilde til stadig harme for de forskellige lærere, men general Sheridan synes stadig om ham, og til trods for, at hans vidnesbyrd i studierne er de dårligste, skolen nogensinde har kunnet fremvise, ja så er han så afgjort nr. 1 i skydning og fægtning. Han er den fødte leder. Som en af sergenterne siger: Hans mænd vil følge ham ind i døden.

Da krigen mellem Nord- og Sydstaterne bliver erklæret, bliver Custer endnu før han har fuldført sin uddannelse sendt af sted som løjtnant. I Washington er det hans gamle fjende Taipe, der sørger for, at de unge løjtnanter kommer i kamp, og denne Taipe vil gøre alt for at ødelægge Custers karriere.

Før han tog til Washington traf han en yndig, ung pige fra sin fødeby, nemlig Elisabeth Bacon (Olivia de Haviland). Han frier til hende, aftaler et nyt møde med hende samme aften, men bliver forhindret på grund af sin rejse til Washington.

Custers yndlingsspise er løg, denne ret bringer ham sammen med krigens førstemand, general Scott (Sydney Greenstreet), og takket være generalen bliver han sendt til det regiment, der snart skal møde fjenden. Taipe vil dog forhindre ham i at nå derud før slaget ved at afslå ham en hest, men i et ubevogtet øjeblik springer Custer på Taipens hest og naar 2' regiment før slaget ved Massenet.

I regimentet træffer han Sharp, der altid har hånet Custer for hans ønske om at vinde hæder, og fjendskabet mellem de to blusser atter op, da Custer nægter at tage mod ordre fra Sharp og i stedet driver fjenden tilbage. Desværre bliver han selv såret, men mens han ligger på hospitalet, modtager han en tapperhedsmedalje af general Sheridan og får samtidig et introduktionsbrev fra Elisabeths far, Samuel Bacon. — Han tager til Munroe, men før han besøger Elisabeth, træffer han i en bar løjtnant „Queen's Own“ Butler, der lærer ham sangen om Garryowen. Pludselig kommer Samuel Bacon ind i baren. Han

skal opkræve sin husleje paa dette ugudelige sted. Han skælder de to soldater ud, fordi de vanærer deres uniformer, og til gengæld kalder Custer ham for en gammel fed gris.

Hjemme hos Elisabeth eller Libby, som hun bliver kaldt, har Callie, hendes sorte pige, netop spæet hende, at Custer er undervejs og ganske rigtig, pludselig ringer det på døren, og udenfor står han.

Han og Libby bliver hurtigt gode venner, men da Bacon kommer hjem, bliver han smidt ud. Callie aftaler dog et nyt stævnemøde med ham på Libbys vegne. — Custer vender tilbage til hæren efter sin orlov, og ved en fejltagelse bliver han udnævnt til brigadekommandant over det frivillige Michigan kompagni. Som sædvanlig følger han ikke de givne ordrer, og takket være det vinder han den store sejr ved Gettysburg og slår snart fjenden på flugt overalt.

Han er helten fra alle slagene, hans folk følger ham slavisk gennem farer til sejr. Hans navn er på alles læber, og da han vender hjem til Munroe, bliver han gift med Libby med Bacons velsignelse.

Krigen er forbi, men for Custer, der elsker spænding, er det at være ude af tjeneste en forbandelse. Han begynder at drikke, men Libby får general Scott til at udnævne ham til kommandant for Fort Lincoln. På turen til Dakota træffer han California Joe, en gammel kusk, der har fået navnet California fordi han i syvogtyve år har været på vej til Californien og nu, hvor indianerne igen er på krigsstien, har han opgivet at komme dertil.

Pludselig farer nogle indianere ned og stjæler nogle af de bageste heste. Custer er dog ikke sen, han giver sine mænd ordre til at forfølge dem, selv rider han en anden vej og møder høvdingen, som han slås med og tager til fange.

Han ankommer til Lincoln og ser snart, at mandskab og fort er i sorgeligt forfald. Her træffer han sin gamle fjende Sharp, der sælger rifler til indianerne og whisky til soldaterne. Custer lukker baren og forbyder salget af rifler, og Sharps had til Custer vokser.

Blandt officererne møder han ingen anden end løjtnant Butler, der lærte ham sangen om Carryowen. De samles straks om klaveret, og sangen lyder ud over fortet. Det bliver deres slagsang. Soldaterne lærer at synge den, kavalleriet rider efter den og snart er disciplinen i fort Lincoln ligeså fin, som den var i hæren under krigen.

Custer kæmper mod indianerne, men han bekæmper dem aldrig. Han respekterer dem, og han holder sine aftaler med dem. Da endelig indianerne er overvundne, aftaler Custer og „Crazy Horse“ betingelserne. Indianerne opgiver alt undtagen Black Hills, hvor deres forfædre ligger begravet. I fald de hyde ikke holder deres ord, vil alle indianerstammerne forene sig og gå mod dem.

Custer får betingelserne underskrevet, men det passer ikke rigtig i Sharps og hans bekendtes planer. De har regnet ud, at der er store summer at tjene ved at lokke nybyggere ud til Dakota. Den eneste mand, der står dem i vejen, er Custer.

Sharp ordner ham dog. Han åbner baren og drikker mandskabet beruset. Ved den næste morgenreveille er hele mandskabet døddrukent og Custer, der er klar over, at Sharp og Taipse (der er med i sin egenskab af kommissær) er skyld i alt dette, slår Taipse i gulvet.

Det bliver indberettet. Han kommer for krigsret. Samtidig har Sharp lokket tusinder af folk til Black Hills ved at fortælle dem om et guld-fund. Custer fortæller aviserne og relten, at det er opspind og kun gjort for at lokke forsvarsløse mennesker lige i armene paa indianerne.

Custers eget regiment skal også slås med indianerne. Han har ikke selv kommandoen over det længere, men han tiltvinger sig adgang hos president Grant og får atter lov til at kommandere sit gamle regiment.

Da han kommer til fort Lincoln, går han ind til Sharp i baren og drikker ham fuld. California Joe overtager den døddrukne Sharp, han skal nemlig med i krigen mod indianerne.

Libby og Custer tager afsked før det store slag. Begge har en anelse om, at det er sidste gang, de ser hinanden. Custer lader sit ur, som han har fået af Michigan kompagniet, blive hjemme.

Om morgenen den 25. juni skriver han et brev til Libby, hvori han fortæller om Taipe og Sharps forræderi, en døende mand vil blive troet, og han ved, at han er døende. Han vil sende Butler af sted med det, men nej, han der er englænder, vil blive hos sin kommandant og følge ham i striden mod indianerne. Slaget bliver frygteligt, hver eneste af de seks hundrede mænd inklusive Sharp og Custer falder under de seks tusinde indianeres grusomme fremstød. Sharp falder, men når at få sagt til Custer, at han er blevet klar over, at hæder betød mere end penge. Custer og hans regiment er udryddet, men deres kamp var ikke forgæves. Sheridan nåede at sende hjælp til den anden del af hæren, og således forhindrede Custer alligevel den stor blodudgydelse af civile borgere.

I Washington har general Sheridan fortalt Taipe og Sharp, hvad han mener om dem. Takket være det brev, Custer skrev til Libby og som hun nu overrækker Sheridan, må Taipe tage sin afsked. Traktaten med indianerne oprettes igen og Sharp senior, der er klar over, hvorfor hans søn sloges sammen med Custer til sidst, har allerede opløst det aktieselskab, som Custer kæmpede imod.

General George Armstrong Custer mødte i sin korte levetid megen modstand, men han svigtede aldrig sit land og aldrig det, han troede på. Han døde ung, men hans ånd vil aldrig dø, og han vil altid være West Pointkadetternes store ideal.